

Principspørgsmaal indeholdt i det foreliggende Lovforslag. Thi den almindelige Valgret havde vi jo tidligere, og Valgene foregaar ved Forholdstalsvalg. Det, der kan være Tale om, er dels selve Valgmaaden — hvorunder der kan være Tale om Lejlighed til at fremhæve en enkelt af de paa Listen opførte Kandidater og om forbundne Lister — og dels navnlig de Betingelser, der skal opfyldes for at opnaa Valgret. Det er i Virkeligheden dette, der er det væsentlige i det foreliggende Lovforslag, de andre Bestemmelser er egentlig blot saadanne, hvorved man lovfæster de Erfaringer, som man nu har gjort i de 14—15 Aar, hvori den gældende Valglov har været anvendt. Paa et Punkt, der har været meget omdebatteret tidligere, nemlig Opholdsbestemmelsen, har Ministeren ikke fundet Anledning til at optage nogen Ændring i Lovforslaget. Han har støttet sig til Flertallet i Valglovskommissionen, og dette Flertal og Valglovskommissionen som Helhed har slet ikke behandlet dette Spørgsmaal, idet det ikke var Forudsætningen efter den Lov, i Henhold til hvilken den var nedsat, at den skulde behandle det. Men Ministeren udtalte ved Forelæggelsen, at for saa vidt der var Ønske om her at gaa til en Ændring, vilde han være villig til at forhandle om en saadan Ændring indenfor rimelige Grænser. I den Henseende er han i Overensstemmelse med afdøde Indenrigsminister Sigurd Berg, som under Forhandlingerne om Valglovskommissionen netop udtalte, at dette Spørgsmaal ikke skulde inddrages under dens Behandling, men Regeringen vilde senere, naar der fremkom Lovforslag, selvstændigt tage Spørgsmaalet op til Behandling.

Der er en Række Enkeltheder, hvor der foreslaas Ændringer i den kommunale Valglov, og jeg skal nu gaa over til at omtale nogle af dem. I det af Ministeren forelagte Lovforslag er der ikke foreslaet nogen Ændring med Hensyn til Valgretsaldere, men i det Lovforslag, som den socialdemokratiske Gruppe har forelagt, har man foreslaet at foretage den Ændring, at Valgretsaldere skulde sættes til 21 Aar; det har Socialdemokraterne ogsaa foreslaet i Kommissionsbetænkningen. Jeg vilde finde det baade urimeligt og uheldigt at gaa ned til en Valgretsaldere af 21 Aar. Jeg kan ikke se, der er nogen som helst Grund dertil, og jeg mener, at man her maa holde sig til den samme Valgretsaldere, som vi har for Valg til Rigsdagen. Det er vist ogsaa denne Opfattelse, der har været ledende for

Kommissionens og Ministeriets Stilling til dette Spørgsmaal.

Hvad Opholdsbestemmelsen angaar, gælder der i Øjeblikket den Bestemmelse, at for at have Valgret skal Vælgeren have haft Ophold i vedkommende Kommune i det Aar, hvori Valget foregaar, og hele det forudgaaende Aar, det vil sige, at Vælgeren faktisk skal have haft Ophold i mindst $1\frac{3}{4}$, ja, næsten 2 Aar, inden han i det hele kan faa Stemmeret. Der er delte Meninger om, hvorvidt man skal gaa til en Ændring paa dette Punkt. I visse Egne af Landet er man stemt for, at der sker en Ændring, men der er andre Steder, hvor man ikke er det. Jeg skal derfor ikke principielt udtale mig om, hvorvidt man bør gaa til nogen Ændring, men jeg kunde godt tænke mig, at man tog det Spørgsmaal op til Forhandling, og jeg takker Ministeren, fordi han er villig til det.

Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt Vælgeren forsørger sig selv indenfor de Rammer, som vor sociale Lovgivning sætter, eller han ikke kan det, altsaa om vedkommende nyder Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, eller han ikke nyder saadan Hjælp. Herom hedder det i det af Ministeren forelagte Lovforslag, at den, der nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, kan ikke være Vælger. Dette finder jeg er rigtigt. Derimod har Socialdemokraterne i deres Lovforslag foreslaet den Bestemmelse, at den, der nyder eller indenfor det sidste Aar har nydt Fattighjælp under saadanne Omstændigheder, at paagældende maa siges at forsørges af Fattigvæsenet, ikke kan være Vælger. Jeg tror, at dette vilde blive en meget vanskelig Bestemmelse at faa virkelig gennemført. Den vilde sikkert give Anledning til en umaadelig Række af Klager; thi hvad vil det sige at nyde eller indenfor det sidste Aar have nydt Fattighjælp under saadanne Omstændigheder, at den paagældende maa siges at forsørges af Fattigvæsenet? Det tror jeg ikke vil blive let at afgøre, og en saadan Bestemmelse vilde sikkert give Anledning til mange ministerielle Cirkulærer og til mange Klager. For Resten finder jeg heller ikke, at der er nogen som helst Grund til at give nogen Lempelse i det, der er gældende Ret paa dette Punkt. Det hedder i den gældende Lov og i det Lovforslag, der er forelagt af Ministeren: for saa vidt vedkommende nyder eller har nydt Fattighjælp, som ikke er enten eftergivet eller